

СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН В РЕАЛІЯХ СЬОГОДЕННЯ

Жовтуха А.І.,

*студентка кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізького національного університету, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: zhovtuhaa98@gmail.com*

Адамовська В.С.,

*к.е.н, доцент кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізького національного університету, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: adamovska@knu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8911-1388>*

На сьогоднішній день стає дуже популярним сплетіння економік та співпраця країн у політичних, соціальних, економічних та військових напрямках. Країни стають залежними від інших держав – це призводить до зростання темпів міжнародного руху товарів та факторів виробництва, розвиває інтеграційні процеси на всіх рівнях, та змушує країни перетворюватися у держави з економіками відкритого типу. Західноєвропейський регіон – вже визначений науковцями як окремий суб'єкт світового господарства налічує двадцять п'ять промислово розвинених країн, кожна з яких має свій соціально-економічний, науковий та технічний потенціал. У світовому ВВП країни Західної Європи мають частку у 28% - 2018 рік. У 2008, наприклад, цей показник був набагато меншим - 20,3% [1].

Потенціал науково-технічних досліджень в західноєвропейських країнах є важливим аспектом, на який необхідно та особливо звертають увагу в управлінських органах. Він є дуже значущим для економік розвинутих країн, та витрати на ці потреби інколи сягають більш, ніж 2% від ВВП за 2018 рік [2].

Економічні зміни у регіоні Західної Європи відображаються переважно у зменшенні питомої ваги матеріального виробництва – все більше країн тепер орієнтуються на постачанні послуг на світовий ринок. Частка країн цього регіону у світовому експорті послуг складає 40% [3].

Саме переважання цього сектору також можна вважати причиною прискорення національного виробництва та зрушення динаміки інвестицій. На сферу послуг в європейських країнах припадає більше третини економічно активного населення, та саме це надає країнам Західної Європи нового сенсу та змісту – вони стають фінансовими центрами та центрами надання послуг. Як відомо, країни Європи були першими, хто започаткував інтеграцію у тому вигляді, який ми знаємо зараз. Європейський союз був створений на теренах організацій, заснованих ще у середині минулого століття, та на сучасному етапі є мабуть найефективнішим прикладом економічної та політичної інтеграції держав.

Через цю інтеграцію західноєвропейські країни змушені були перебудовувати свої національні економічні системи в економіку відкритого типу. Це, безумовно, призвело до покращення стану їх виробництва та промисловості. Відповідно, держави західноєвропейського регіону прагнуть

досягти, певне, ідеального стану, тому зміни в процесі перебудови ще не завершені. Різноманітні зміни та процеси в світовому господарстві призвели до глобалізації, в сучасних умовах світового розвитку вона є новомодним поняттям.

Саме глобалізація змушує держави зіткнутися з таким важливим процесом та завданням, як перебудова механізму макроекономічного врегулювання. Настає нова епоха – інформаційна та технологічна епохи, які, аби отримати від них якнайбільше користі, повинні бути використані у змінах.

Саме це завдання поставили перед собою уряди провідних держав Західної Європи. Вони тепер намагаються перейти до використання таких технологій, що будуть заощаджувати енергію та матеріали – це можна вже побачити втіленим у життя: країни Європейського Союзу активно використовують сонячні батареї та вітряки, до яких Україна, наприклад, тільки починає пристосовуватися.

Одним з провідних напрямів економічної політики держав Західноєвропейського регіону стало залучення прямих іноземних інвестицій – саме це перетворює розвинені країни на провідні. Протягом минулого десятиліття Західна Європа стала потрохи відставати від своїх конкурентів у прогресі галузевої системи національних економік.

На вироби, які мають найбільший споживацький попит, припадало майже 25% продукції Європейського Союзу. У США такий показник був вищий – трохи менше 30%, в Японії - 40%. У західноєвропейській економіці провідна роль на сучасному етапі розвитку відводиться оновленню виробництва [4].

Структурні зміни у сфері інвестиційної діяльності стали причиною того, що позиції компаній західноєвропейського регіону у світовому господарстві зміцнилися. У сучасному світі все більшої влади набувають західноєвропейські компанії, які орієнтуються на широку виробничу програму з необхідною зміною виробництва та якісного пристосування до умов ринку, що постійно змінюються.

«Економіку масштабів» замінює таке поняття як «економіка можливостей». Стає більш розповсюдженою система децентралізованого управління виробництвом, поглиблюється розподіл праці всередині фірми, поглиблюється спеціалізації залежно від попиту споживачів, розвивається сфера послуг. Все це сприяє зміцненню малого підприємництва та робить господарські структури більш гнучкими.

Таким чином, на теперішньому етапі свого розвитку західноєвропейські країни переживають ряд суттєвих змін у структурі промисловості та виробництва. Їх уряди звертають увагу на «зростання» і допомогу «структурно хворим» галузям, створюються та розвиваються новітні галузі. Розквіт країн Західної Європи сильно вплинув на стан та структуру зовнішньоекономічних світових зв'язків. Об'єднаний регіональний експорт країн перевищує американський приблизно втричі [4].

Зміни в економіках держав західноєвропейського регіону мають великий вплив на те, якою саме буде їх участь у міжнародному поділі праці. Зміцнення міжнародних зв'язків з експорту товарів на експорту капіталу дещо

посилюється. Отже, західноєвропейські країни – одні з найрозвинутіших країн у світі, і значну роль у цьому грає саме процеси інтеграції, характерні цьому регіону – саме ці об'єднання виступають прискорювачем розвитку.

Список використаних джерел:

1. Козик В. Міжнародні економічні відносини : Навчальний посібник/ Василь Козик, Людмила Панкова, Наталія Даниленко. - К.: Знання-Прес, 2016. - 405 с.
2. Eurostat [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://ec.europa.eu/eurostat>.
3. Михайловська О. "Європейський парадокс" інноваційного розвитку: уроки для України //Економіка України. - 2016. - № 9. - С. 80-85.
4. Офіційний сайт Світового Банку, [Електронний ресурс]/ Режим доступу: <http://www.worldbank.org/>.